

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τὸν ἕκτον διατρέχομεν καὶ δέκατόν μας χρόνον
καὶ μένει πάλιν ἔδρα μας ἡ γῆ τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κ' ὀκτακόσια κ' ἐνεῖνῆντα σὺν ἐννιά,
νέοι πόλεμοι λυσσώδεις μὲς ἄστον ψεύτη τὸν ντυνηῖά

Τὸν ὄρον μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.

Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — δ' κ' τὼ φράγκα εἶναι μόνο.

Γιὰ τὰ ξένα ὁμοῦ μέρη — δ' ἕκ' α' φράγκα καὶ ἄστον χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντός εὐμούσου τσελεπή
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπή
πρὸς δύο εἰκοσάφραγκα, κ' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Εἰκοστὴ τοῦ Νοεμβρίου,
ἑναρξίς Βουλευτηρίου.

Ποῦντος ἑκακόδα κ' ὄδοῦντα τρία,
ξάπλωμα, μακάδα καὶ φιλοπατρία.

**Αἰνίγματα πρὸς λύσιν
μὲ νοῦν πολλὴν καὶ κριδὴν.**

Ἄφρου μὲς ἄστον βασίλειον τῆς σταδιοδρομίας
αὐτός ὁ τύπος ἔταμε πολλὰς καινοτομίας,
πολλὰ ἀδελφοὶ δημοσιεύον τὴν
αἰνίγματα ποικίλα,
ὅς δὲ τοὺς λύτας ἄπειρα προσφέρονται τὰ δῶρα,
τὰ λάφυρα, τὰ σκῦλα.

Ἄφρου καθίς αἰνίγματα συνδέτε καὶ συγγράφει
κ' εἶν' αἰνιγμάτων ἐποχὴ
κ' οἱ γρίφοι πέφτουν σὺν βροχῇ,
πρὸς αὐτοὺς τῶν νικητῶν ὁ νοῦς περιστρέφει.

Ἄφρου γοργὸν τῆς δράσεως κατακυλᾷ τὸ ρεῦμα,
ἔκρυπτος λαός, ὁ ὅσον ἔχον πνεῦμα,
τῶν πολλῶν τροπαίων του τὸ στόμα τώρα κλείνει
αἰνίγματα στρυφνὰ Σριγγῶν ὡσάν Οἰδίπους λύσει.

Ἄφρου μὲς ἄστον παγκόσμιον τῆς οἰκουμένης δρᾶσιν,
ποῦ τόσας σκέψεις προκαλεῖ,
καὶ τῶν Ἑλλήνων ἡ φυλὴ
νεὶ βαθὺν μυστικισμόν κ' αἰνιγματώδη κρᾶσιν.

Ἄφρου σὺ τούτους τοὺς καιροὺς τοὺς εὐδαιμονεστάτους
θὰ φανῆ παράξενον κ' οἱ Σύμβουλοι τοῦ κράτους

ν' ἀφήσουν ἀνεξάντλητον νομοσχεῖδον χύσιν
καὶ νὰ προτείνουν ἄστον Βουλὴν αἰνίγματα πρὸς λύσιν.

Ἄφρου κατ' ἀπαράβατον καὶ σύνθεσις καθήκον
κ' ὁ κύριος Σιμόπουλος ὁ τῶν Οἰκονομικῶν,
προβάλλων αἰνίγμα ἔλυτον, ἄστον βῆμα θὰ προβάλλῃ
χειροπιαστό περίσσευμα γιὰ σίγουρα νὰ βγάλῃ.

Δι' ὅλα ταῦτα κ' ἔρω μὴ ὅς, ὀργῶν πρὸς τὰ καλὰ
καὶ δὴ πρὸς τὰ ψιλὰ,
κ' ἐπιθυμῶν τὴν πρόσδον τοῦ τύπου καὶ συνδράμῃ,
καινοτομίας ἀληθείς προτιθεταὶ νὰ κάμῃ.

Θέλει κ' αὐτός, αἰνίγματα δημοῦργων καὶ λύσιν,
νὰ συντελῆ μὲ τοὺς λοιποὺς ἄστον ὄρασιν τῶν Ἑλλήνων,
θέλει τὸ πνεῦμα τῶν τοῦ κ' αὐτός νὰ παρεξῶν
καὶ νὰ μὴν κάθεται κανεῖς
ἄστον καφερινίδες ἀδρανῆς
τὰ νύχια του νὰ ζύνῃ.

Θέλει τὸ πνεῦμα νὰ τραπῇ
πρὸς ὕψηλά κηρύγματα,
καὶ πόθων πόθοι καὶ σκοποὶ
νὰ λέγονται μ' αἰνίγματα,
νὰ παύσουν δὲ νὰ φωνασκοῦν
μὲ τόσας συζητήσεις,
κ' ὅλοι τὸ πνεῦμα τῶν ἄστων
μὲ σοβαρὰ ἀκρίσεις.

Ἔτσι λοιπὸν ἀσκούμενοι νυχθημέρην κι ἔμεϊς,
κι εἰς Στάδια μαρμάρινα κρατύνοντες τοὺς μῦς,
κι ὄξυνοντες τὸ πνεῦμα μα ὄξυνον τοῦ ζήφου
μ' αἰνίγματα καὶ γρίφους,
θὰ γίνωμεν ὑπέρτεροι καθ' ὅλα, συμπολίται,
καὶ τῶν προγόνων τῶν κλεινῶν,
ποῦ νῦν δὲν εἶχαν ἱκανὸν
νὰ φαίνονται καθὼς ἡμᾶς τοσοῦτων γρίφων λύται.

Ἔθην κι ὁ Ῥωμῶς ἀνοίγει μίαν αἰνιγμάτων στήλην
νεωτάτην καὶ ποικίλην,
καὶ μακάριος ὁ λύτης τῶν στρωφῶν μας αἰνιγμάτων,
μὴ δραχμὴ θὰ μᾶς πληρῶνῃ,
καὶ θὰ γράφεται ἴσθην λίστα τῶν περιφανεῶν πνευμάτων,
ὅπου δὲν τὰ σβύνουν χρόνοι.

Αἰνίγματα καὶ γρίφοι κι ἔρωτήσεις, παντοειδεις τοῦ πνεύματος ἀσκήσεις.

Εἶμαι κράτος κάθε φιάκας,
τῆς φωνῆς, τῆς σακαράκας,
ποῦ σὲ κάνω καὶ γελᾶς,
χάνομαι γιὰ προκοπὴν,
κι ἂν προσθήσῃς μὴ καὶ πὶ
τότε γίνομαι μπυλάξ.

Ἄψυχος ψυχὴ δὲν ἔχει
καὶ ψυχὴ βαστᾶ καὶ τρέχει.

Θέλω γαλόνι,
σπάθα τρανή,
κούφι κανόνι,
Δράκου φωνή.

Ἐρωτῶ πολλοὺς ἐξῆπνους, ποῦ ἴσθου πνεύματος τὴν πάλην
τὸ μαζοῦ τῶν ἀνοιχθῶν,
ἄλλα τρία μὴ καὶ κάπα ποίαν ἀρετὴν μεγάλην
τῶν συγχρόνων σχηματίζουσι;

Τὰ Ταμεῖα τοῦ Κουβέρτου ποῖον τρέφουν τρακτικόν;
τίς ὁδὸς συντομωτέρη φέρει πρὸς τὸ Κεντρικόν;
Ποιὰ θεύτης ἔχει στήσαι ἴσθῃ Ἑλλάδος τὰ βουνὰ
τῶν ἀθανάτων τῆς θρόνου;
ποῖο μεγάλο μοναστήρι γιὰ τῆς βδύλλιας δαπανᾶ
ἑκατὸ δραχμαῖς τὸν χρόνον;

Εἶμαι καὶ καλοῦμαι Κόντης, καπετὰν ἀνοικτομμάτης
τῆς μουπλοῦζας τῆς στραβῆς,
κι ἂν προσθήσῃς κι ἕνα βίς
γίνομαι τῆς Ἰταλίας Ἰπουργὸς καὶ διπλωμάτης.

Πᾶλος εἶναι τὸνομά μου, κι ἂν προσθήσῃς καὶ καρὰ,
Ἰπουργὸς Δικαιοσύνης ξεφυτρῶνω μὴ χαρὰ,
ποῦ μοῦ λένε κάθε τόσο
πῶς παραίτησιν θὰ δώσω.

Εὐταξίαν κι ὑποκλίσεις θὴν ἔργασαι σιμὰ μου,
ἐναν ὅσων πατέρα σ' ἔθνημιεϊ τὸνομά μου,
τοῦ Ἀδοῦ μὴ λένε δεδούχο, μὰ τί σφίγγουσαι, καυμίνας;
τὸν γιατρὸ τὸν Δελαπόρτα νὰ ῥωτήσης πῶς μὴ λένε.

Εἶμαι τῶν Ἰνδῶν λατρεῖα καὶ θεὸς ἀσχημοσύνης,
κι ἂν ὀθὸ γράμματα μοῦ βγάλῃς καὶ ἂν αὐτῶν προσθήσῃς, οὐφης
τότε βλέπεις τῶν Ναυτικῶν ἐναν Ἰπουργὸ μαριόλο,
ποῦ θὰ κἀν ταφαρικὴ τὸν ἀστακαφόρο Στόλο.

Ἄναργυρία κρύβεται μονάχα ἴστονόμαί μου
κι οἰκονομία διαρκῆς φροντίς καὶ νόσμημά μου,
τὸ δὲ πιστοῦς οἰκονομεῖν
πληρῶ τὴν νόσον τὴν ἐμῆν.

Μ' ἐκάλουν κοσμοκράτορα καὶ ὄξαν τῶν αἰῶνων,
ἀλλ' ἂν ἐκ τῶν γραμμάτων μου πετάξῃς ἕνα μόνον
κι ἐπιπροθήσῃς ἂν αὐτοῦ κατάληξιν εἰς ἄνος,
κυττάξεις διπλωμάτη
μὲ τὸ μονόκλ ἴστομάτι,
ποῦ τοῦχει στέλγει τ' Ὀσμανεῖ τῆς Πόλις ὁ Σουλτάνος.

Τὸνομά μου λέγ' εἰς ντούρος
κι εἶμαι στρατιωτῆς πούρος
μὲ κανονισμοὺς στρατοῦ,
ραπατάου ραπατοῦ.

Ἦμουν βασιλεὺς τῆς Σπάρτης,
τώρα τοῦλίγκας καὶ μάρτυς,
ποῦ προσμένω μὲ σκελίτι
πότε θάλλω ἴστο Δοβλιέτι.

Πάνος εἶναι τὸνομά μου, κι ἂν προσθήσῃς καὶ καρὰ,
τότε γίνομαι λαλέκι μὲ ὀθὸ σκίλη τρομερά.

Ἡ φωνὴ μου κεραυνοῦει,
τὸνομά μου στεφανοῦει,
μέσα κι ἔξω φυγουράρι τὸ ψηλοῦ μου τὸ καπίλο
καὶ τοῦ Κόντης καὶ τῶν ἄλλων δαιμονιζῶ τὸ τεστέλο.
Ἄν ὀθὸ γράμματα μοῦ βγάλῃς κι ἂν αὐτῶν προσθήσῃς ἄνος,
γίνωμ' ἕνας δραγουμάνος.

Πῶς καλεῖται Βουληφόρος παραλῆς μὲ μπαρμπετόνια
καὶ Μίνιστρος ἴσθῃ μπαρμπέτας τῆλεμονήνια τὰ χρόνια;
Πῶς καλεῖται κι ἕνας πρόην Ἰπουργὸς καὶ Βουλευτῆς
Σύρου καὶ Θηβῶν κατόπιν, κι ἴσθωνόλος Πρεσβευτῆς,
μὲ πολὺ μεγάλα γένεμα, ποῦ τὸν βάζουν σὲ μπυλάδες,
καὶ νοικιάζει δίχως νοῖκι κατακαίνουρειας βελιάδες;

Τίς ὁ τρεῖς πολέμουσ ἀψας
καὶ τὰ γέρι κόψας ρύφας;
Ποῖος εἶναι σκυλοπίτσι
καὶ νεάζων γέρο-Κρόνος;
ποῖος εἶναι κοκορέτι
καὶ σταυραεῖτος σωγχρόνος;

Εἶμ' ἕνας λέβης φλογερός, ποῦ τρίμων θὰ τὸν ἴδῃς,
κι ἂν βγάλῃς ὀθὸ μοῦ γράμματα καὶ μοῦ προσθήσῃς ἴδῃς,
τότε μὴν κἀνς χωρατὰ κι ἐν οὐ παικτικὸς μὴν παίξῃς,
γίνομαι φλόξ ποῦ πυρπολεῖ,
κι ἄλλοῖμονο καὶ τρεῖς ἄλλοι,
ἂν λέγεσαι: Καραμπουρνοῦ καὶ κάστρο τῆς Πρεβιζῆς.

Πῶς γίνετ' εὐκολώτερα μὲς ἴστο νερὸ μὴ τρώπας;
πῶς εἰμπορῶν νάλλθων νερά
καὶ μπύλια καὶ καθυρά
χωρὶς τὸν Μπέικμαν τὸν σερῶ, χωρὶς τὸν Σουμαρίπας;